

רקע, סיפור המקרה והתנהגות הדמות:

המרפאה בעיסוק בת 30, בעלת תואר שני בריפוי בעיסוק. היא עבדה בעבר עם בני נוער ומבוגרים עם לקויות למידה ואוטיזם, ומתמחה בטיפולים המקדמים עצמאות וכישורי חיים. היא נחשבת למקצועית מוערכת ויודעת להתאים את טכניקות הטיפול לצרכים השונים של המטופלים שלה. היא מאמינה בגישה אישית ובסבלנות, אך מוצאת עצמה לעיתים תקופות מתסכלות כאשר היא לא רואה התקדמות מהירה בטיפול.

דני, נער בן 16, הסובל מהפרעות בספקטרום האוטיסטי. דני מתקשה בעיקר בתקשורת חברתית, הבעת רגשות ומוטוריקה עדינה. הוא מוצא קשיים בהשתלבות בקבוצות חברתיות ובהתמודדות עם המעבר לחיי הבגרות. דני גם נתקל באתגרים בביצוע משימות שוטפות ובפיתוח כישורי חיים עצמאיים, כגון ניהול זמן והתמודדות עם כסף.

רקע משפחתי: דני הוא הבן הבכור למשפחה שגרושה. הוא חי עם אמו ושני אחיו הצעירים. האמא עובדת בשני משרות כדי לתמוך במשפחה, מה שמותיר לה מעט זמן להתעסק עם דני והצרכים המיוחדים שלו. דני לעיתים קרובות מרגיש מנותק ממשפחתו ומסביבתו, וחווה תחושות של בדידות ונטישה. בעקבות קשיי ההתמודדות והשילוב בחברה, הוא הופנה לטיפול בריפוי בעיסוק כדי לסייע לו לפתח כישורי חיים עצמאיים ולשפר את יכולת התקשורת והחברתיות שלו.

נתוני פתיחה:

לאחר חודשיים של טיפולים שבועיים, המרפאה בעיסוק מכינה פגישת טיפול מיוחדת עם דני במטרה לפתח את כישוריו החברתיים והתקשורתיים. בתוכנית הטיפול להיום, המרפאה בעיסוק כללה פעילות חברתית שבה דני צריך לתקשר עם סביבתו באופן אפקטיבי יותר ולהגיב לסיטואציות שונות שהיא הכינה מראש.

הפגישה מתחילה ודני נראה מבודד ולא מעוניין. המרפאה בעיסוק מציעה משחק תפקידים שבו דני אמור להיות לקוח בחנות והיא המוכרת. היא מצפה שהמשחק יעודד אותו לבצע תקשורת עין, לבקש עזרה ולבטא את רצונותיו. למרבה הצער, דני נותר אדיש ומנותק, ולא משתף פעולה כפי ששרה תכננה. הוא אף מפגין חוסר נחת ומבטא תסכול באמצעות התנהגות של סגירה והתרחקות פיזית. המרפאה בעיסוק מרגישה תסכול ואכזבה ומנסה להתמודד.

התקדמות התרחיש: אם.....אז, פעולות, תוצאות אפשריות, ציטוטים מרכזיים

אם... המרפאה בעיסוק, מחליטה להתמקד במשימות שלדעתה דני אולי יאהב, כמו משחקי מחשב, ומנסה ליישם את זה בטיפול על ידי שילוב משימות תקשורת חברתית סביב הנושא,

אז... דני עדיין מראה חוסר עניין ואף מביע תסכול, כי הוא מרגיש כאילו משחקים שהוא אוהב משמשים כלי לצרכים אחרים ולא כאמצעי לבילוי נטו. דני אומר: "אני לא רוצה לשחק ככה. זה לא כיף כמו בבית."

אם... המרפאה בעיסוק מנסה לערוך דיון פתוח עם דני על רגשותיו וכיצד הוא רואה את הטיפול, בתקווה לבנות אמון ותקשורת טובה יותר,

אז... דני מציג הגנות ומתקשה להביע את עצמו בצורה ברורה, מה שמוביל לתגובות עמומות ומנותקות. דני אומר: "לא יודע מה את רוצה ממני, זה כל הזמן אותו דבר."

אם... המרפאה בעיסוק מציעה להצטרף למשחק קבוצתי שמתקיים במרכז, כדי לעודד אינטראקציה חברתית עם דני,

אז... דני מתחמק, מראה תחושת חוסר נוחות ולא מתמקד במשימה. הוא נוטש את הפעילות באמצע ואומר: "למה אני צריך את זה? אני לא רוצה חברים חדשים."

אם... המרפאה בעיסוק מציעה פעילות שקטה יותר ואישית, כמו ציור או בניית מודל, בתקווה להרגיע וליצור חיבור,

אז... דני משתתף לתקופה קצרה אך מהר מאבד עניין ואומר: "זה לא משנה מה אני עושה, אף אחד לא מבין אותי כאן."

כל אלו מובילים לתסכול גובר ומצב רוח ירוד של המרפאה בעיסוק, כאשר היא מרגישה שכל ניסיונותיה להגיע לדני ולעזור לו לא מצליחים כפי שתכננה.

נקודת מפנה:

נקודת המפנה בסימולציה זו יכולה להתרחש כאשר המרפאה בעיסוק, מתחילה להשתמש בגישה שמתמקדת יותר בדני כפרט ולא רק במטרות הטיפול. הנה תרחישים אפשריים:

אם... המרפאה בעיסוק מחליטה לקחת זמן להקשיב לדני מבלי לשפוט או לנסות לתקן אותו מיד, ומבקשת ממנו לשתף אותה בנושא או חוויה שהוא מוצא עניין בהם גם מחוץ להקשר הטיפולי, מתוך כבוד ואמפתיה אמיתיים,

אז... דני עשוי להרגיש יותר נעים ומובן, מה שעשוי להוביל לכך שהוא יתחיל לפתח אמון רב יותר בשרה ויהיה מוכן לשתף פעולה יותר בפעילויות. דני אומר: "יש לי משחק שאני באמת אוהב, רוצה שאראה לך איך אני משחק?"

אם... המרפאה בעיסוק משקיעה ביצירת פעילות משותפת שבה דני מוביל ושרה משתתפת כשותפה, למשל בבניית פרויקט משחק או פסל מחומרים שדני בחר, תוך כדי שהיא מדגימה עניין אמיתי ותמיכה ברעיונותיו,

אז... דני יכול להרגיש מוערך ומכובד, מה שעלול להביא להתקדמות בתקשורת ובהתמודדות עם הטיפול. דני אומר: "זה כיף לעבוד איתך ככה, אני רוצה להראות לך עוד דברים."

אם... המרפאה בעיסוק מחליטה להפגין גמישות ולשנות את המטרות הטיפוליות לטווח הקצר, מתמקדת יותר בליצור חוויות חיוביות ומשמעותיות עבור דני מאשר להשיג הישגים מוגדרים, אז... דני עלול להרגיש פחות לחץ ויותר משוחרר לבטא את עצמו ולנסות דברים חדשים. דני אומר: "היום היה ממש כיף, אני מחכה כבר לפעם הבאה."

באמצעות נקודת המפנה הזו, המרפאה בעיסוק לא רק מובילה לתגובה חיובית מצד דני, אלא גם מבנה בסיס לאמון וקשר משמעותיים שיכולים לתרום להתקדמותו האישית והחברתית במהלך הטיפול.

מטרות התרחיש:

- פיתוח כישורי תקשורת ואמפטיה: הסטודנטים ילמדו לזהות ולהתייחס לצרכים ולרגשות המטופל, ולהתמודד עם תגובות שליליות בצורה מקצועית ומכילה.
- התמודדות עם תסכול ואכזבה בטיפול: הסטודנטים ילמדו לזהות סימנים של תסכול ואכזבה גם בעצמם וגם במטופלים, ולפתח אסטרטגיות להתמודדות עם רגשות אלו.
- פיתוח מיומנויות פתרון בעיות: הסטודנטים ישפרו את יכולתם להגיב לאתגרים טיפוליים באופן יצירתי ויעיל, תוך שימוש בגישה מבוססת ראיות ומותאמת אישית.
- כישורי חשיבה ביקורתית והערכה עצמית: הסטודנטים יערכו ביקורת עצמית של גישותיהם הטיפוליות וילמדו לקבל משוב מאחרים לשם שיפור מתמיד.

נקודות התחקיר:

- זיהוי והתמודדות עם רגשות תסכול: נקודת תחקיר זו תדון באופן שבו המרפאים בעיסוק יכולים לזהות ולהתמודד עם רגשות התסכול והאכזבה שלהם. זה כולל את אסטרטגיות בהן ישתמשו כדי לשמור על מקצועיות ואמפטיה כלפי המטופל.
- הבנת התגובות השליליות של המטופל: נקודת תחקיר זו תתמקד באופן שבו המרפאים בעיסוק עשויים לפרש ולהגיב לתגובות השליליות של המטופל, וכיצד תגובות אלו משפיעות על המשך הטיפול.
- פיתוח תקשורת יעילה עם המטופל: נקודת תחקיר זו תדון באסטרטגיות לשיפור התקשורת בין המרפאים בעיסוק למטופל, כולל הקשבה פעילה והבנת הצרכים הלא-מילוליים של המטופל.
- התמודדות עם אי התקדמות בטיפול: נקודת תחקיר זו תעסוק באסטרטגיות להתמודדות עם מצבים בהם המטופל אינו מראה התקדמות וכיצד לגבש תכנית טיפול יעילה יותר.

- למידה מכישלונות והתמודדות עם אתגרים: נקודת תחקיר זו תבחן את הדרכים שבהן המרפאים בעיסוק יכולים ללמוד מאירועים שלא התנהלו כצפוי וכיצד הם יכולים להשתמש בניסיון זה לשפר את טכניקות הטיפול שלהם.

מקום ההתרחשות:

בקליניקה של המרפאה בעיסוק. בקליניקה יש משחקים חברתיים. שתי כסאות ושולחן.